

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI

Delegatura w Krakowie

LKR.411.009.01.2016
S/16/006

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	S/16/006 - Modernizacja i konsolidacja siedzib jednostek administracji zespolonej w Krakowie oraz działalność Nowego Centrum Administracyjnego Sp. z o.o. i Laboratorium Inteligentnego Miasta i Innowacyjnej Gospodarki S.A. ¹
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Krakowie
Kontrolerzy	1. Janusz Klimek, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LKR/169/2016 z 5 grudnia 2016 r. 2. Hubert Brzozowski, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr LKR/21/2017 z 18 stycznia 2017 r. (dowód: akta kontroli str. 1-6, 673-674)
Jednostka kontrolowana	Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków
Kierownik jednostki kontrolowanej	Piotr Ćwik, Wojewoda Małopolski (dowód: akta kontroli str. 677)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna²

Najwyższa Izba Kontroli ocenia, że działania Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Krakowie³ zmierzające do utworzenia przez Skarb Państwa Laboratorium Inteligentnego Miasta i Innowacyjnej Gospodarki S.A.⁴ oraz Nowego Centrum Administracyjnego Sp. z o.o.⁵ były celowe i rzetelne, podyktowane koncepcją ożywienia działalności biznesowej i naukowej w Nowej Hucie, jak również ochroną zabytkowych zabudowań dawnej Huty im. Lenina. Jednakże oceny gospodarności tych działań nie można formułować w oderwaniu od kolejnej z podejmowanych koncepcji, tj. konsolidacji siedzib jednostek rządowej administracji zespolonej⁶.

Koncepcja ta, uwzględniająca obiekty Centrum Administracyjnego Huty im. T. Sendzimira, była uzasadniona zamierzeniami skupienia w jednej lokalizacji obsługi mieszkańców Krakowa i Małopolski przez JAZ, a w przyszłości także wspólnej obsługi księgowej i administracyjnej tych jednostek, co pozwoliłoby na oszczędności. NIK ocenia, że działania te były jednak niecelowe wobec braku niezbędnych dla ich powodzenia podstaw prawnych. Ponadto koszt realizacji tych zamierzeń, w tym adaptacja budynków Centrum Administracyjnego Huty, był znacząco wyższy, niż oszczędności zakładane jako efekt centralizacji administracji. Realizacja zamierzeń, polegająca na częściowym dostosowaniu jednego z budynków do potrzeb przenoszonych JAZ, odbywała się za pośrednictwem NCA, mimo braku prawa własności do budynków Centrum Administracyjnego Huty. Działalność w nowej siedzibie rozpoczęto pomimo istnienia barier architektonicznych dla osób niepełnosprawnych. Ponadto od sierpnia 2015 r. do grudnia 2016 r. zajęta przez MUW powierzchnia biurowa jednego z budynków Centrum nie była w pełni wykorzystywana, choć ponoszono z tego tytułu wydatki.

¹ Okresem objętym kontrolą były lata 2014-2017 (do 31 maja), a także działania wcześniejsze, których skutki miały wpływ na realizację zadań w kontrolowanym zakresie.

² Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie. W niniejszym wystąpieniu pokontrolnym zastosowano ocenę opisową.

³ Dalej: MUW lub Urząd.

⁴ Dalej: Laboratorium.

⁵ Dalej: NCA.

⁶ Dalej: JAZ.

Ze względu na powyższe NIK ocenia negatywnie przyjęcie do realizacji koncepcji konsolidacji siedzib JAZ w dawnym Centrum Administracyjnym Huty i utworzenia Wspólnego Centrum Administracyjnego, jako nieuzasadnionej gospodarczo i nie znajdującej uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa.

Uzasadnienie
oceny ogólnej

Działania prowadzone w Urzędzie, zmierzające do utworzenia przez Skarb Państwa NCA i Laboratorium, w ocenie NIK były zasadne i wynikały bezpośrednio z rzetelnie przygotowanej i przyjętej wstępnej koncepcji utworzenia na terenie Nowej Huty ośrodka skupiającego m.in. środowiska przedsiębiorców, inwestorów i naukowców.

Zamierzenia konsolidacji siedzib JAZ w Centrum Administracyjnym Huty, w ocenie Najwyższej Izby Kontroli, były niecelowe. Założenia utworzenia Wspólnego Centrum Administracyjnego poczynione przez Kierownictwo MUW oraz ich realizacja były obciążone licznymi przeszkodami prawnymi i organizacyjnymi. Udokumentowane plany i założenia, uzasadniające utworzenie Wspólnego Centrum Administracyjnego i konsolidację siedzib JAZ nie przedstawiały (poza bilansem kosztów utrzymania siedzib wskazującym niewielkie oszczędności) realnych, zwiarytowanych pieniędzy, zysków z konsolidacji. Wskazywano natomiast potencjalne zyski polegające na zmianie struktury zatrudnienia, poprzez przesunięcie części pracowników zajmujących się administracją i obsługą jednostek do zadań merytorycznych poszczególnych JAZ. Poczyniono także wstępne założenia wspólnego taboru samochodowego dla wszystkich objętych konsolidacją jednostek, jednak odstąpiono od ich realizacji ze względu na stwierdzone problemy.

Pomimo braku podstaw prawnych do utworzenia wyodrębnionego podmiotu dla celów obsługi JAZ dążono do przygotowania zaplecza dla tego rodzaju centrum usług wspólnych. Tymczasem obowiązujące przepisy nie dawały możliwości świadczenia przez podmioty zewnętrzne obsługi finansowo-administracyjnej sześciu z ośmiu jednostek administracji planowanych do przeniesienia, nakładając na nie obowiązki tworzenia w swoich strukturach odpowiednich komórek organizacyjnych lub konkretnych stanowisk.

Kierownictwo MUW zaplanowało przeniesienie sześciu JAZ⁷ oraz wybranych komórek organizacyjnych Urzędu do budynku S⁸ w Centrum Administracyjnym Huty, na czas przystosowania budynku Z do swoich potrzeb i ostatecznego zagospodarowania tej siedziby. Podkreślenia wymaga, że wybranie (choćby na okres przejściowy) budynku S jako siedziby urzędu administracji państwowej i inspekcji państwowych było decyzją niewłaściwą z punktu widzenia treści Karty Praw Osób Niepełnosprawnych⁹. Budynek S nie był przystosowany do użytkowania go przez osoby niepełnosprawne ruchowo. Zgodnie z Kartą Praw Osób Niepełnosprawnych osoby niepełnosprawne mają prawo m.in. do życia w środowisku wolnym od barier funkcjonalnych, w tym dostępu do urzędów, punktów wyborczych i obiektów użyteczności publicznej, a prawa te gwarantuje Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.¹⁰ Budynek S został wskazany trzem niepełnosprawnym pracownikom MUW jako miejsce świadczenia pracy.

Opracowany w MUW szacunkowy bilans kosztów utrzymania siedzib JAZ oraz części jego komórek organizacyjnych (w zakresie jednostek wytypowanych do przeniesienia do budynku S) wskazywał na roczne oszczędności na poziomie 170,6 tys. zł, wynikające z planowanej zmiany lokalizacji jednostek. Powyższe, w zestawieniu z oszacowanymi nakładami na remonty budynków S i Z przy ul. Ujastek 1 w Krakowie (łącznie 39 920,0 tys. zł, w tym budynek Z 27 200,0 tys. zł), oznaczało brak ekonomicznego uzasadnienia (z punktu widzenia Skarbu Państwa) dla koncepcji lokowania siedzib administracji państwowej w Centrum Administracyjnym Huty¹¹. Wprawdzie średni miesięczny koszt

⁷ Były to: Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny w Krakowie, Kuratorium Oświaty w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Krakowie.

⁸ Budynki oznaczone literami S oraz Z stanowiły przestrzeń biurową Centrum Administracyjnego Huty.

⁹ Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 1 sierpnia 1997 r. Karta Praw Osób Niepełnosprawnych. (M.P. Nr 50, poz. 475).

¹⁰ Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.

¹¹ Bilans ten z uwzględnieniem wszystkich proponowanych zmian (nie zawężając się do wyłącznie budynku S) wskazywał na jeszcze niższe zyski w wysokości 83,7 tys. zł rocznie.

użytkowania 1m² powierzchni w budynku S był co najmniej trzykrotnie niższy od stawek rynkowych w nowych biurowcach, jednak przedmiotowy obiekt charakteryzowała niekorzystna relacja powierzchni biurowej (58,6%) i powierzchni wspólnej (41,4%)¹² w porównaniu z nowoczesnymi obiektami biurowymi dostępnymi w Krakowie. Podobnie niekorzystny współczynnik powierzchni wspólnych występował w budynku Z (43,4%). Ponadto zaplanowana do wykorzystania powierzchnia biurowa charakteryzowała się niskim standardem. NCA poniosło wydatki na niezbędne, bieżące remonty budynku S w kwocie 742,5 tys. zł (netto) w sytuacji, gdy remontowany budynek nie był własnością Skarbu Państwa.

Postanowienia umowy o korzystanie z budynku S przez MUW, zawartej 27 lipca 2015 r. przez Wojewodę Małopolskiego i Dyrektora Generalną MUW z dysponującym budynkiem NCA nie przewidywały możliwości wypowiedzenia umowy w sytuacji np. zmiany koncepcji konsolidacji siedzib JAZ. W konsekwencji wymuszało to dalsze korzystanie z powierzchni biurowej w budynku S i ponoszenie z tego tytułu kosztów¹³.

Wydatki MUW związane z przeniesieniem siedzib wybranych komórek organizacyjnych Urzędu do budynku S w okresie od sierpnia 2015 r. do grudnia 2016 r. wyniosły łącznie 410,5 tys. zł. Ponadto z budżetów JAZ wydatkowano 173,2 tys. zł na transport i zakupy niezbędnego wyposażenia. Koszty wykorzystania budynku S wyniosły w powyższym okresie (wg wystawionych faktur) 2 047,8 tys. zł, w tym: 1 743,3 tys. zł koszty przypisane do MUW, 267,1 tys. zł łączne koszty Kuratorium Oświaty, Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej oraz Wojewódzkiego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i 37,4 tys. zł koszty Urzędu Żeglugi Śródlądowej. Z kolei roczny koszt utrzymania siedzib trzech powyższych JAZ w ich poprzednich lokalizacjach wynosił 1.009,0 tys. zł¹⁴, a łączny koszt związany z wykorzystywaniem budynku S przez MUW i JAZ wyniósł w 2016 r. 1 397,0 tys. zł. Wskazuje to na wzrost o 388 tys. zł rocznego kosztu utrzymania siedzib powyższych JAZ i części komórek organizacyjnych Urzędu¹⁵.

Zaznaczyć należy, że MUW dążył do ograniczenia kosztów wynikających z wystawionych przez NCA faktur (z potencjalnym skutkiem obniżenia ich o 187,0 tys. zł za 2016 r.), jednak do 16 maja 2017 r. nie zakończono negocjacji w zakresie rozliczenia rocznego kosztów budynku S.

W 2015 r. w okresie od sierpnia do grudnia w związku z wykorzystywaniem budynku S MUW poniósł koszty w wysokości 73,0 tys. zł za użytkowanie trzeciego piętra budynku (1.560,0 m² powierzchni biurowej), podczas gdy piętro to było czasowo wyłączone z użytkowania z powodu trwającego remontu, a po jego zakończeniu JAZ wytypowane do zajęcia tej lokalizacji nie wyraziły na to zgody, odmawiając zawarcia stosownych porozumień. W 2016 r. podejmowano działania mające na celu efektywne wykorzystanie powierzchni trzeciego piętra, jednak działania te (w kontekście postanowień zawartej z NCA umowy) okazały się niewystarczające. W 2016 r. przez 264 dni nie wykorzystywano 1.475,0 m² powierzchni biurowej zlokalizowanej na trzecim piętrze, a koszty z tym związane wyniosły 127,0 tys. zł. Powyższe świadczyło o nieefektywnym wydatkowaniu łącznie 200,0 tys. zł, czym naruszono postanowienia zawarte w art. 44 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych¹⁶.

¹² Wskazane odsetki nie uwzględniają piwnic budynku.

¹³ Do 31 grudnia 2017 r.

¹⁴ Wydatki JAZ w 2014 r.

¹⁵ Należy uwzględnić, że w ramach poniesionych wydatków MUW korzystał w 2016 r. w budynku S z powierzchni 160 m² na poziomie -1, na parterze z powierzchni 319,6 m², a także 416,5 m² na I piętrze (wyłącznie w okresie od stycznia do lutego). Powierzchnie te stanowiły wartość dodaną w stosunku do stanu sprzed zawarcia umowy o korzystanie z budynku S.

¹⁶ Dz. U. z 2016 r., poz. 1870 ze zm.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

1. Celowość i sposób zorganizowania konsolidacji siedzib JAZ oraz utworzenia NCA i Laboratorium

Opis stanu faktycznego

W latach 2014-2016 w MUW prowadzono działania zmierzające do skonsolidowania siedzib administracji zespolonej oraz części wydziałów MUW. Były one bezpośrednio związane z koncepcją rozwoju Nowej Huty poprzez integrację w jednym miejscu środowisk przedsiębiorców, inwestorów, reprezentantów nauki, administrację publiczną i społeczność lokalną.

Jak wyjaśnił były Dyrektor Wydziału Skarbu Państwa i Nieruchomości¹⁷ MUW projekt KRK NH² rozpoczął się w związku z inicjatywą związków zawodowych działających przy krakowskim oddziale Arcelor Mittal Poland SA (AMP SA). Organizacje te wystąpiły w 2013 r. do Wojewody Małopolskiego z prośbą o zaangażowanie polskiego rządu w ratowanie części surowcowej krakowskiej huty. Związane to było z upływem w 2016 roku okresu dopuszczalnej eksploatacji jedyne go czynnego w krakowskiej hucie wielkiego pieca nr 5. Po upływie tego okresu, aby możliwa była dalsza eksploatacja tej instalacji, koniecznym było przeprowadzenie kompleksowego remontu polegającego na wymianie wewnętrznych podzespołów. Wielki piec stanowi natomiast niezbędny element do funkcjonowania całej części surowcowej. (...) Modernizacja wielkiego pieca polega na jego całkowitym wygaszeniu, wymianie garu, czyli węglowego wyłożenia pieca, montażu nowych chłodnic i dysz oraz automatyki, w praktyce jest to proces równoważny z budową nowej instalacji.

Z uwagi na koszt modernizacji wynoszący ok. 175 mln zł, a także nieefektywność ekonomiczną tej fazy procesu wytwórczego koncern rozważał możliwość zamknięcia części surowcowej krakowskiej huty i przesunięcie momentu rozpoczęcia jej aktywności na procesy w stalowni konwertorowej. Wiązałoby się to z wykorzystaniem w większym niż dotychczas stopniu wsadu w postaci złomu oraz uzupełnieniem o półprodukty wytwarzane w dąbrowskim zakładzie koncernu. Tak więc po zaprzestaniu wytwarzania spieków oraz wygaszeniu wielkiego pieca huta w Krakowie z pełnego kombinatu metalurgicznego stałaby się zakładem przetwórczym półproduktów przywożonych z innych zakładów koncernu. Skutkiem byłaby także redukcja zatrudnienia w koncernie i podmiotach kooperujących. Wg związków zawodowych dotyczyć to mogło 1,5 tys. pracowników w samym AMP SA oraz kilku tysięcy w firmach współpracujących.

Zarówno analiza (..) procesu wyrobu i przetwórstwa stali jak i argumenty firmy oraz obserwacja trendów w innych hutach w Europie doprowadziły do wniosku, że zagrożenie dla zmniejszenia aktywności huty w Krakowie oraz redukcji tysięcy miejsc pracy na rynku lokalnym jest duże i wymaga zaangażowania przedstawicieli państwa. Z tych też względów Wojewoda Małopolski podjął działania mające na celu umożliwienie redukcji kosztów zakładu, przy zachowaniu zasad dotyczących pomocy publicznej obowiązujących w Unii Europejskiej.

Były Dyrektor WSPiN wyjaśnił, że jednym z filarów pomocy dla huty była redukcja akcyzy na prąd dla zakładów wysoce energochłonnych. (...) Kolejnym była aktywność na poziomie lokalnym, która miała doprowadzić do poprawy wskaźników kosztowych związanych z utrzymaniem majątku Spółki w Krakowie. (...) Nieruchomości huty w Krakowie stanowią własność Skarbu Państwa i są obciążone prawem użytkowania wieczystego na rzecz AMP SA. (...) Powyższe uwarunkowania doprowadziły do powstania pomysłu zamiany praw do nieruchomości pomiędzy Skarbem Państwa a Arcelor Mittal Poland SA oraz ponownego zagospodarowania pozyskanego obszaru. Pozyskanie przez państwo polskie kilkuset hektarów przestrzeni komercyjnej ma tym większe znaczenie w Krakowie i ogólnie w Małopolsce, że są to tereny o dużym stopniu rozproszenia o przeważającej prywatnej strukturze własnościowej i brak dużych terenów inwestycyjnych jest istotną barierą rozwoju gospodarczego tej części kraju. (...) W analizie (...) uwzględniono również walory budynków powstałych przeszło 60 lat temu i ich znaczenie dla dziedzictwa kulturowego Krakowa i Polski, a także zachowane założenia układu urbanistycznego Huty i ich powiązanie z istniejącą tkanką miejską, szczególnie historycznego Centrum Nowej Huty, ale także otoczenie prehistorycznego Kopca Wandy. Analiza ta wykazała, że konieczne jest

¹⁷ Dalej: WSPiN.

utrzymanie otoczenia centrum administracyjnego z charakterystycznymi budynkami oraz układem placów, ulic i zieleńców. Ponadto zachowania wymaga zabudowa przemysłowa na północ od osi głównej kombinatu z dążeniem do zmiany jej funkcji na laboratoryjno-biurową. Były Dyrektor WSPiN wyjaśnił, że przeprowadzono inwentaryzację istniejącego stanu zabudowań, instalacji infrastruktury miejskiej oraz przemysłowej, układu komunikacyjnego, zieleni oraz uwarunkowań związanych z sąsiedztwem zakładu przemysłowego dużego ryzyka. Pozyskane informacje umożliwiły wyznaczenie obszaru zamiany. (...) Uwzględniając różne przeznaczenie gruntów, a więc również ich wartość, osiągnięto proporcję ok. 281 ha gruntów oraz 206 735 m² budynków na rzecz Skarbu Państwa oraz ok. 477 ha gruntów na rzecz AMP SA. W dalszej kolejności należało wynegocjować okresy przejściowe oraz zasady współpracy obu stron po dokonaniu zamiany, w tym w szczególności ustalić zakres niezbędnych służebności. Dla finalizacji transakcji niezbędne było jeszcze rozwiązanie kwestii podatkowych oraz środowiskowych. Prace po stronie Małopolskiego Urzędu Wojewódzkiego zostały zakończone 10 listopada 2015 r. W dacie tej strony oczekiwały na stanowisko RDOŚ¹⁸ w zakresie prawidłowości zaproponowanych modeli remediacji zanieczyszczeń, co wpływało na ostateczną wartość umowy oraz zgodę Ministra Spraw Wewnętrznych na nabycie niewielkiego fragmentu nieruchomości (stanowiącego użytek rolny) przez cudzoziemca - AMP SA. Wynegocjowane warunki umożliwiały stworzenie do 40.000 miejsc pracy w sektorze przemysłowym, badawczo-rozwojowym i obsługi. Wielkości te zostały oszacowane na podstawie potencjału inwestycyjnego części wschodniej (przemysłowej) i zachodniej (biurowo-laboratoryjnej) pozyskiwanego obszaru. (...) W przypadku projektu KRK NH² kołami zamachowymi, będącymi swoistymi iskrami zapalnymi dla procesu rewitalizacji i ponownego zagospodarowania terenów poprzemysłowych miały stać się także centrum administracyjne, centrum designu, centrum konserwacji i magazynowania dzieł sztuki oraz centrum nauki. (...) Istotnym elementem projektu miało być ponowne zagospodarowanie budynków centrum administracyjnego huty. Budynki te zaprojektowane przez zespół architektów - Ingardenowie oraz Ballenstedt stanowią wybitny przykład architektury socrealizmu. Obiekty już teraz podlegają ścisłej ochronie konserwatorskiej elewacji i zewnętrznych gabarytów oraz częściowej elementów wyposażenia wewnątrz. (...) Uwarunkowania te oraz rola miejsca w całym projekcie zdecydowały o wyborze budynków na lokalizację tam wojewódzkiej administracji zespolonej, tym bardziej że już od kilku lat trwały istniejące prace nad stworzeniem odpowiednich warunków lokalowych dla jej jednostek. W latach 2009 i 2010 zostały bowiem zinwentaryzowane warunki lokalowe jednostek administracji państwowej w Krakowie oraz istniejące w tym zakresie potrzeby. Przeprowadzona w tym zakresie analiza pozwoliła na wytypowanie jednostek, które miałyby podlegać relokacji. Podstawowym kryterium doboru były kwestie zaobserwowanych braków lokalowych oraz kosztów utrzymania dotychczasowych siedzib. Działania te pozwoliły na określenie ogólnych potrzeb w zakresie powierzchni biurowej i specjalnej niezbędnej dla prawidłowego ich funkcjonowania. Zestawienie tych potrzeb z możliwościami wynikającymi z dostępnych zasobów nieruchomości Skarbu Państwa w Krakowie wykazały, że brak jest możliwości ich zaspokojenia tą drogą.

(dowód: akta kontroli str. 264-274)

W ślad za działaniami opisanymi w powyższych wyjaśnieniach Minister Skarbu Państwa 14 kwietnia 2014 r. udzielił pełnomocnictwa Wojewodzie Małopolskiemu do podpisania listu intencyjnego w sprawie współpracy w zakresie zmian sposobu wykorzystania nieruchomości Skarbu Państwa będących w użytkowaniu wieczystym spółki ArcelorMittal Poland S.A.¹⁹ List ten podpisany 16 kwietnia 2014 r. dotyczył wzajemnej współpracy w zakresie rewitalizacji części terenów użytkowanych przez ArcelorMittal w celu zachowania zasadniczej działalności huty w Krakowie oraz aktywizacji ekonomicznej i społecznej tych terenów z uwzględnieniem tworzenia przyjaznej mieszkańcom miasta i regionu przestrzeni publicznej oraz nowych miejsc pracy.

(dowód: akta kontroli str. 422-431)

¹⁸ Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie.

¹⁹ Dalej: ArcelorMittal.

Prowadzone w Urzędzie działania, mające na celu zarysowanie i wdrożenie w życie ogólnej koncepcji rewitalizacji Nowej Huty obejmowały m.in. analizy własne oparte o dokumenty i informacje uzyskiwane od ArcelorMittal w zakresie przychodów i kosztów generowanych w kompleksie przemysłowych nieruchomości. Na podstawie przeprowadzonych symulacji przyjęto, że rachunek ekonomiczny przedsięwzięcia umożliwi jego realizację, a wstępne kalkulacje zostały ujęte w symulacji rachunku zysków i strat planowanego do powołania Laboratorium. Działania powyższe dokumentowane były najczęściej notatkami służbowymi i mailami, ale także znajdowały swoje odzwierciedlenie w dokumentach tworzonych prezentacji, czy też opracowaniach na potrzeby Założeń do Programu Reindustrializacji dla Małopolski Zachodniej, przyjętych uchwałą nr 582/15 Zarządu Województwa Małopolskiego z dnia 14 maja 2015 r. Przygotowano również biznesplan Laboratorium, który zawierał m.in. szacunki kosztów dotyczące inwestycji w zakresie przebudowy urządzeń infrastrukturalnych, w szczególności: dróg, linii kolejowych, sieci przesyłowych czy wodno-kanalizacyjnych. Wielkości te, jak wyjaśnił były Dyrektor WSPiN, zostały określone na podstawie analiz porównawczych wyników przetargów w analogicznych dziedzinach oraz na podstawie informacji od operatorów branżowych.

Były Dyrektor WSPiN wyjaśnił, że podstawowym dokumentem programowym w zakresie reindustrializacji i rewitalizacji obszaru przemysłowego huty, miał być tak zwany Masterplan. Sporządzenie takiego dokumentu (na wniosek Wojewody Małopolskiego Jerzego Millera) było rozważane, jednak z uwagi na znaczny koszt (ok. 1 500 tys. zł) nie zostało skierowane do realizacji. Koszt opracowania założeń do konkursu wraz z przygotowaniem materiałów bazowych został oszacowany na podstawie konsultacji z przedstawicielami Urzędu Miasta Krakowa na kwotę około 100-120 tys. zł. Ostatecznie opracowanie Masterplanu miało zostać dokonane na zlecenie Laboratorium w drodze konkursu międzynarodowego obejmującego zarówno część urbanistyczną, jak i ekonomiczną.

(dowód: akta kontroli str. 546-620)

Spółkę NCA Skarb Państwa utworzył 24 października 2014 r. Powyższe zaplanowano i uzasadniono następująco: (...) spółka ma mieć charakter spółki celowej i zostanie utworzona w celu zachowania pod względem materialnym i funkcjonalnym budynków dawnego Centrum Administracyjnego Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie, jako obiektów o szczególnym znaczeniu dla dziedzictwa narodowego i kulturalnego Krakowa i Polski z jednoczesnym zapewnieniem przestrzeni funkcjonalnej dla instytucji administracji publicznej rozproszonych na terenie Krakowa oraz poprawy warunków ich funkcjonowania i obsługi klientów. Spółka w swym założeniu ma podjąć działania zmierzające do pozyskania środków pieniężnych niezbędnych do sfinansowania prac remontowych i modernizacyjnych Centrum Administracyjnego Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie. Środki te będą pochodziły w przeważającej mierze ze zbycia nieruchomości, które zostaną przekazane Spółce przez Skarb Państwa w formie aportu rzeczowego. Pozyskane środki finansowe mają zostać przeznaczone wyłącznie na przeprowadzenie planowanych prac inwestycyjnych oraz na bieżące koszty działalności Spółki. (...) Spółka zostanie powołana na czas oznaczony, tj. 10 lat. Po zakończeniu czasu trwania spółki jej mienie stanie się własnością Skarbu Państwa.

(dowód: akta kontroli str. 439-477)

Realizując kolejny etap przedsięwzięcia zapoczątkowanego listem intencyjnym z 14 kwietnia 2014 r. Minister Skarbu Państwa oraz Rektorzy Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica, Politechniki Krakowskiej im. Tadeusza Kościuszki w Krakowie i Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie 18 sierpnia 2015 r. zawarli porozumienie w sprawie zawiązania spółki akcyjnej. Laboratorium zostało utworzone 9 października 2015 r. Zakładanymi przez Ministra Skarbu Państwa celami tworzonej spółki miało być: *zapewnienie warunków dla wielowymiarowej i wieloaspektowej współpracy uczelni ze środowiskiem przedsiębiorców i administracją w ramach projektów innowacyjnych i realizacji transferu myśli technologicznej; wprowadzenie modelowych rozwiązań w zakresie infrastruktury inteligentnego miasta; stworzenie przestrzeni przyjaznej mieszkańcom i użytkownikom; stworzenie nowych miejsc pracy; rewitalizacja najcenniejszych budynków przemysłowych wraz z otoczeniem, stworzenie warunków dla*

modernizacji sąsiedniej zabytkowej dzielnicy mieszkaniowej w oparciu o powstające miejsca pracy; stworzenie miejsca, w którym podmioty gospodarcze będą miały warunki dla prowadzenia działalności opartej o wiedzę, której efektem będą nowe produkty, technologie, rozwiązania wytyczające nowe kierunki gospodarki polskiej i globalnej.

(dowód: akta kontroli str. 478-527)

W dniu 10 czerwca 2015 r. pomiędzy Skarbem Państwa²⁰ a ArcelorMittal zawarto umowę określającą zasady współpracy stron przy transakcji polegającej na zamianie praw do nieruchomości oraz umowę o korzystanie z rzeczy pomiędzy ArcelorMittal a NCA²¹.

Jednym z postanowień umowy określającej zasady współpracy było automatyczne jej wygaśnięcie po 31 grudnia 2017 r. Ponadto przyjęto założenie, że umowa zamiany praw do nieruchomości pomiędzy Skarbem Państwa a ArcelorMittal zawarta zostanie do końca 2017 r. Określono także warunki zawarcia umowy zamiany, i tak:

1. spółka ArcelorMittal zobowiązana została do nabycia od strony trzeciej prawa użytkownika wieczystego nieruchomości²², dla której prowadzona była księga wieczysta nr KR1P/00309339/6²³;
2. strony zobowiązały się do wykonania i zaakceptowania:
 - a) projektów podziałów nieruchomości oraz uzyskania ostatecznych decyzji podziałowych wraz z aktualnymi wypisami i wyrysami z rejestru gruntów umożliwiającymi ujawnienie podziałów w księdze wieczystej;
 - b) wycen przedmiotów umowy zamiany w postaci operatów szacunkowych;
 - c) opinii środowiskowych;
3. osiągnięte miało zostać porozumienie w zakresie sposobów i kosztów remediacji²⁴ nieruchomości, których celem było osiągnięcie standardu jakości gleby lub ziemi, z uwzględnieniem ich funkcji aktualnej i planowanej przypisanej dla grupy C – terenów przemysłowych, użytków kopalnych, terenów komunikacyjnych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi²⁵; koszty remediacji miały zostać uwzględnione poprzez obniżenie wartości prawa użytkowania wieczystego gruntów oraz prawa własności budynków, budowli i innych urządzeń przenoszonych przez ArcelorMittal na rzecz Skarbu Państwa;
4. zamierzono osiągnięcie porozumienia w zakresie wartości zamienianych praw własności i użytkowania wieczystego z założeniem, że w przypadku, gdy różnica wartości zamienianych praw kształtować miała się na niekorzyść strony umowy, dokona się korekty zamienianych obszarów, by strona nie ponosiła żadnej dopłaty do zamiany oraz z uwzględnieniem kosztów remediacji gruntu; wstępną łączną szacunkową wartość prawa własności, do którego przeniesienia na rzecz Arcelor Mittal zobowiązany miał zostać Skarb Państwa określono w umowie na kwotę 254.831,0 tys. zł, a łączna szacunkowa wartość prawa użytkowania wieczystego gruntu oraz prawa własności budynków, budowli i urządzeń, jakie spółka ArcelorMittal miałaby przenieść na rzecz Skarbu Państwa wynosić miała [...]²⁶;

²⁰ Skarb Państwa reprezentowany był przez byłego Wojewodę Małopolskiego oraz przez Prezydenta Miasta Krakowa, działającego w imieniu Skarbu Państwa jako starosta, wykonującego zadania z zakresu administracji rządowej, na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518 ze zm.) oraz na podstawie art. 92 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 ze zm.).

²¹ Wypis z aktu notarialnego Rep. A Nr 4192/2015.

²² Dotyczy działek nr: 1/73, 1/185 i 1/186.

²³ Na 19 maja 2017 r. w księdze wieczystej brak informacji o nabyciu prawa użytkowania wieczystego przez ArcelorMittal, tj. spełnieniu pierwszego warunku zawarcia umowy zamiany.

²⁴ Pojęcie remediacji zdefiniowane zostało w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519 ze zm.) jako poddanie gleby, ziemi i wód gruntowych działaniom mającym na celu usunięcie lub zmniejszenie ilości substancji powodujących ryzyko, ich kontrolowanie oraz ograniczenie rozprzestrzeniania się, tak aby teren zanieczyszczony przestał stwarzać zagrożenie dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, z uwzględnieniem obecnego i, o ile jest to możliwe, planowanego w przyszłości sposobu użytkowania terenu; remediacja może polegać na samooczyszczaniu, jeżeli przynosi największe korzyści dla środowiska.

²⁵ Dz. U. Nr 165 poz. 1359.

²⁶ Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764) i art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. nr 153, poz. 1503 ze zm.) oraz w związku z umową o poufności z 26 maja 2014 r. zawartą pomiędzy Skarbem Państwa – Wojewodą Małopolskim a ArcelorMittal Poland S.A. NIK wyłączyła jawność informacji w zakresie wysokości tej kwoty. Wyłączenia tego dokonano w interesie przedsiębiorcy.

- osiągnięte miało zostać porozumienie w zakresie służebności obciążających nieruchomości²⁷, gdzie opis służebności przygotowany miał zostać przez ArcelorMittal;
- określono szereg innych założeń i warunków jakie zawarte miały zostać w umowie zamiany, a ponadto ArcelorMittal zobowiązane zostało do podjęcia działań zmierzających do uzyskania bieżących dostaw wody pitnej w ramach miejskiej sieci wodociągowej; strony umowy zobowiązały się do zapewnienia wjazdu na teren spółki z ulicy Igołomskiej przy Bramie nr 6; spółka zadeklarowała zaprzestanie korzystania z określonego układu kolejowego pod warunkiem przebudowy sieci kolejowej; obie strony umowy zobowiązały się do uzgodnienia alternatywnego przebiegu sieci kolejowej oraz do podjęcia działań mających na celu ustalenie podmiotu, któremu przysługują autorskie prawa majątkowe do dokumentacji architektoniczno-budowlanej budynków S i Z.

(dowód: akta kontroli str. 7-43, 137-138)

Dyrektor WSPiN poinformował, że podpisanie umowy zamiany planowane było na koniec pierwszego półrocza 2017 r., jednakże z uwagi na stopień skomplikowania transakcji oraz jej rozmiar należy mieć na uwadze, iż mogą zajść nieprzewidziane okoliczności wymuszające zmianę tego terminu, jednak nie dłużej niż do 31 grudnia 2017 r.

Ponadto Dyrektor WSPiN wskazał, że obecne prace nad zamianą praw do nieruchomości pomiędzy Skarbem Państwa a ArcelorMittal zmierzają do pozyskania przez Skarb Państwa rozległego, jednorodnego pod względem prawnym, uzbrojonego terenu umożliwiającego reindustrializację poprzez duże i zaawansowane technologicznie inwestycje. *Celem jest także wykreowanie obszaru intensywnej współpracy pomiędzy przemysłem a środowiskami akademickimi kraju. Teren ten z uwagi na rozmiar, uzbrojenie oraz na położenie w pobliżu ośrodków akademickich oraz przemysłowych Krakowa i Górnego Śląska, a także szlaków komunikacyjnych, może się okazać atrakcyjny dla potencjalnych inwestorów. (...) W rezultacie prowadzonych rozmów zaproponowano dokonanie zamiany w wyniku, której Skarb Państwa przeniesie na rzecz ArcelorMittal Poland SA prawo własności nieruchomości niezbędnych dla celów produkcyjnych, natomiast AMP przeniesie na rzecz Skarbu Państwa użytkowanie wieczyste terenów, które nie są niezbędne do bieżącej produkcji oraz własność położonych na nich budynków. W wyniku transakcji AMP ma finalnie nabyć prawo własności ok. 492 ha gruntu, który jest wykorzystywany bezpośrednio dla produkcji hutniczej, natomiast Skarb Państwa odzyska pełnię praw właścicielskich w stosunku do ok. 291 ha gruntu (prawo użytkowania wieczystego gruntu przysługujące AMP wygaśnie a Skarb Państwa nabędzie prawo własności budynków i budowli).*

(dowód: akta kontroli str. 278-280, 637)

Dyrektor WSPiN przedstawił pisemną informację wskazując zidentyfikowane problemy i ryzyka dla realizacji umowy zamiany nieruchomości pomiędzy Skarbem Państwa a ArcelorMittal. Kluczowymi wśród nich były m.in.:

- zmiana metodologii prowadzenia badań środowiskowych spowodowana wejściem w życie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi²⁸, wpływająca na prawidłowość określonych już w 2015 r. kosztów remediacji;
- dezaktualizacja operatów szacunkowych wyceny wartości nieruchomości podlegających zamianie;

²⁷ Zapisy umowne przewidywały: a) służebność gruntową polegającą na prawie przejazdu, przechodu oraz przeprowadzenia wszelkich istniejących w dniu podpisania umowy instalacji doprowadzających media przez część nieruchomości przenoszonych na rzecz Skarbu Państwa, szlakiem dotychczasowych ciągów komunikacyjnych, na rzecz kaźdoczesnego właściciela lub użytkownika wieczystego części nieruchomości będących w dniu zawarcia umowy zamiany w użytkowaniu wieczystym Spółki na terenie Huty, b) bezterminową służebność przesyłu na rzecz Spółki na części nieruchomości nabywanych przez Skarb Państwa zgodnie z aktualnym na dzień zawarcia umowy zamiany położeniem urządzeń przesyłowych, które nie są przeznaczone do przeniesienia lub likwidacji. Ponadto działający w imieniu Skarbu Państwa Prezydent Miasta Krakowa zobowiązany został do ustanowienia w umowie zamiany ograniczonej w czasie służebności przesyłu na rzecz Spółki na części nieruchomości nabywanych przez Skarb Państwa zgodnie z aktualnym na dzień zawarcia umowy zamiany położeniem urządzeń przesyłowych przeznaczonych do przeniesienia lub likwidacji. Służebność zostanie ustanowiona do czasu likwidacji tych urządzeń lub przeniesienia własności urządzeń przesyłowych należących do Spółki na rzecz przedsiębiorcy przesyłowego lub innego sposobu podłączenia przedsiębiorstwa Spółki do infrastruktury przesyłowej przedsiębiorstwa przesyłowego, nie dłużej jednak niż 5 lat od dnia zawarcia umowy zamiany.

²⁸ Dz. U. poz. 1395.

3. nierozwiązany na 22 maja 2017 r. problem obciążenia ArcelorMittal podatkiem VAT z tytułu dostawy niezabudowanych nieruchomości w kontekście podstawowych założeń transakcji zamiany, zgodnie z którymi umowa zamiany praw do nieruchomości zawarta miała zostać bez dopłat którejkolwiek ze stron umowy.

(dowód: akta kontroli str. 637-643)

W ramach czynności przygotowawczych do zamiany nieruchomości pomiędzy Skarbem Państwa a ArcelorMittal, Wojewoda oraz podlegli mu urzędnicy MUW prowadzili w 2016 r. i 2017 r. pismenną korespondencję w tym zakresie z Ministerstwami: Finansów, Rozwoju, Skarbu Państwa, Środowiska, a także Kancelarią Prezesa Rady Ministrów.

(dowód: akta kontroli str. 644-645)

Argumentami przytaczanymi w dokumentacji MUW jako uzasadnienie podjęcia działań konsolidacyjnych i utworzenia Wspólnego Centrum Administracyjnego były: duży stopień rozproszenia administracji rządowej w województwie małopolskim, różnorodność przyjętych rozwiązań organizacyjnych oraz brak ujednoczonych standardów. Podkreślono także niejednorodność systemów informatycznych, co uniemożliwiało przejmowanie wypracowanych przez inne jednostki nowoczesnych rozwiązań i dobrych praktyk oraz obniżało efektywność wymiany informacji, skutkując m.in. stosowaniem rozbieżnej linii orzeczniczej w poszczególnych sprawach. Zwrócono uwagę na wysokie koszty funkcjonowania administracji, wynikające z mnożenia dokumentów wewnętrznych (np. refakturowanie usług), powielania czynności, wypracowywania rozwiązań wcześniej już stworzonych przez inne jednostki. W podsumowaniu wskazano na brak możliwości elastycznego zarządzania zasobami, w tym zasobami ludzkimi, przerosty kadry organizacyjno-administracyjnej w jednych jednostkach oraz równoczesne braki kadrowe w innych.

W opracowaniu zatytułowanym *Wspólne Centrum Administracyjne. Założenia i propozycja rozwiązań organizacyjnych* (sporządzonym przez ówczesny Wydział Certyfikacji i Budżetu Urzędu z datą 1 lipca 2015 r.) zapisano, że podjęcie próby ujednoczenia zasad funkcjonowania administracji rządowej, zwiększenia jej efektywności i obniżenia kosztów, stworzyło podwaliny pomysłu scalenia wszystkich wspólnych, obsługowych zadań jednostek w całość, najlepiej w jednym miejscu i w jednej jednostce. Jak wskazano *utworzenie WCA i konsolidacja zadań i siedzib jednostek wydaje się najlepszym sposobem dokonania reformy wojewódzkiej administracji rządowej, stwarzającym warunki jej optymalnego funkcjonowania. (...) Wspólne Centrum Administracyjne (WCA) ma za zadanie świadczyć usługi (księgowo, informatyczne, płacowe, kadrowe, logistyczne i inne) dla klientów wewnętrznych (MUW i Jednostek Administracji Zespolonej). Oznacza to, że określona część usług dla zdecentralizowanych jednostek świadczona jest z jednego, centralnego miejsca.*

(dowód: akta kontroli str. 400-403)

Działania analityczno-planistyczne rozpoczęły się jesienią 2014 r. W strukturze MUW funkcjonował wtedy Wydział Programów Rządowych i Budżetu Urzędu, w ramach którego 19 listopada 2014 r. opracowano dokument *Wspólne Centrum Administracyjne – MODEL DOCELOWY. Propozycja organizacji*. Zgodnie z treścią powyższego opracowania *centrum zostanie utworzone w celu realizacji wspólnych zadań Urzędu oraz jednostek administracji zespolonej w województwie zgodnie z podjętą przez Kierownictwo decyzją. Model zakłada całkowite wyodrębnienie funkcjonalne jednostki obsługującej wiele niezależnych jednostek budżetowych, co w świetle aktualnie obowiązującego prawa w pełnym zakresie nie jest możliwe. Niemniej do celów związanych z przygotowaniem odpowiedniego zaplecza przyjęto założenie docelowe, że wszystkie wspólne dla jednostek zadania zlokalizowane zostaną w jednym budynku.*

(dowód: akta kontroli str. 390-394)

Stan prawny z okresu prowadzenia działań konsolidacyjnych wskazywał na brak podstaw do utworzenia wyodrębnionej jednostki, której zadaniem miałyby być obsługa finansowo-administracyjna JAZ. Powyższe oznaczało, iż jedno z założeń i uzasadnień konsolidacji siedzib (dotyczące świadczenia wspólnych usług księgowych, płacowych i kadrowych, a tym samym ograniczenia kosztów i zwiększenia efektywności poprzez specjalizację obsługi)

było niemożliwe do realizacji ze względu na bariery prawne. Opinia prawna na ten temat sporządzona została przez radcę prawnego MUW 16 kwietnia 2015 r.

W przypadku sześciu z ośmiu planowanych (wg szacunkowego bilansu finansowego sporządzonego dla celów konsolidacji siedzib) do objęcia konsolidacją JAZ przepisy regulujące ich organizację przewidywały jednoznacznie, że określone stanowiska obsługi tych podmiotów tworzone miały być w ramach ich własnej struktury.

Rozporządzenie Ministra Kultury z dnia 9 kwietnia 2004 r. w sprawie organizacji wojewódzkich urzędów ochrony zabytków²⁹ określało organizację wojewódzkich urzędów ochrony zabytków, uwzględniając w szczególności stanowiska pracy oraz wydziały, których utworzenie w poszczególnych urzędach było obowiązkowe. W § 2 ww. rozporządzenia postanowiono m.in., że w urzędach tworzy się stanowiska lub wydziały do wykonywania zadań, w szczególności do spraw budżetu i finansów.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 5 września 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych³⁰ w § 2 wskazywało, że wojewódzkim inspektoratem kieruje wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przy pomocy zastępcy wojewódzkiego inspektora oraz kierowników komórek organizacyjnych, wymienionych w § 3, w którego ust. 1 pkt 3 wskazano wydział administracji.

Stosownie do treści § 2 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2001 r. w sprawie zasad organizacji wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Handlowej³¹ w skład wojewódzkiego inspektoratu wchodził wydział budżetowo-administracyjny.

Rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie zasad organizacji wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego³² w § 2 ust. 1 pkt 2 wskazywało, że w skład inspektoratu wchodzić miały wydziały lub samodzielne stanowiska do spraw: finansowo-księgowych, kadr, administracyjno-technicznych, prawnych.

W § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 29 grudnia 1998 r. w sprawie organizacji kuratoriów oświaty oraz zasad tworzenia ich delegatur³³ wskazano, że w kuratorium tworzy się m.in. stanowiska pracy głównego księgowego i radcy prawnego.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 czerwca 2004 r. w sprawie organizacji Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz legitymacji służbowej pracowników tej Inspekcji³⁴ przewidywało w § 3 ust. 2, że w skład wojewódzkiego inspektoratu wchodzi m.in.: dział finansowy, dział administracyjny, samodzielne stanowiska do spraw obsługi prawnej, kadr i informatyki.

(dowód: akta kontroli str. 254-257)

Były Wojewoda Małopolski i MUW (reprezentowany przez byłą Dyrektora Generalną) oraz NCA zawarli 27 lipca 2015 r. umowę w sprawie oddania budynku administracyjnego S do korzystania przez MUW. Zgodnie z preambułą powyższej umowy jej przedmiotem było przekazanie MUW budynku S dawnego Centrum Administracyjnego Huty im. Tadeusza Sendzimira w Krakowie oraz określenie zasad korzystania z niego, w celu zaspokojenia bieżących potrzeb lokalowych JAZ, w ramach obowiązków i kompetencji Wojewody Małopolskiego, przewidzianych w art. 51 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie³⁵. Przywołano także wdrożenie pierwszego etapu realizacji Wspólnego Centrum Administracyjnego w ramach MUW w Krakowie w celu zwiększenia efektywności i obniżenia kosztów funkcjonowania JAZ poprzez zapewnienie tym jednostkom powierzchni biurowej wraz z towarzyszącymi usługami.

(dowód: akta kontroli str. 73-97, 115-117)

²⁹ Dz. U. z 2004 r. Nr 75, poz. 706.

³⁰ Dz. U. z 2002 r. Nr 154, poz. 1279 ze zm.

³¹ Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 879 ze zm.

³² Dz. U. z 2007 r. Nr 109, poz. 753 ze zm.

³³ Dz. U. z 2014 r. poz. 973 ze zm.

³⁴ Dz. U. z 2004 r. Nr 142, poz. 1510 ze zm.

³⁵ Dz. U. z 2015 r. poz. 525 ze zm.

Załącznikiem do powyższej umowy była m.in. dokumentacja stanu technicznego budynku S (Książka obiektu oraz protokoły przeglądów okresowych). Zgodnie z ówczesną treścią wykazu protokołów kontroli okresowych stanu technicznej sprawności obiektu ostatnia taka kontrola przeprowadzona została 16 listopada 2014 r., a jej konkluzją było, że obiekt jest *w należytych stanie technicznym, zapewniającym dalsze bezpieczne użytkowanie, jego stan nie zagraża bezpieczeństwu osób, środowiska i konstrukcji*. Oceny poszczególnych elementów budynku wahały się od złej (dotyczyła elewacji, obróbek blacharskich i stolarki okien i drzwi) do dobrej (urządzenia ochrony p.poż oraz instalacje klimatyzacji i wentylacji mechanicznej). Kolejna kontrola (przeprowadzona przed zawarciem umowy, ale nie ujęta w wykazie) miała miejsce 26 marca 2015 r. Protokół zawierał analogiczne ustalenia jak kontrola z 16 listopada 2014 r. z tą różnicą, że ocena stanu technicznego instalacji klimatyzacji i wentylacji mechanicznej obniżona została do dostatecznej (wydano zalecenie o treści: *nieczynna wentylacja mechaniczna – wykonać remont – modernizację przestarzałego systemu*). Ostatni wpis w wykazie protokołów kontroli okresowych stanu technicznej sprawności i wartości użytkowej całego obiektu datowany był na 19 marca 2015 r. Zgodnie z jego treścią sprawdzono stan skuteczności instalacji przeciwporażeniowej oraz urządzeń elektrycznych i nie wniesiono żadnych uwag.

Zgodnie z § 1 ust. 5 umowy o korzystanie z budynku S 4 sierpnia 2015 r. sporządzono protokół przekazania budynku pomiędzy NCA i MUW wraz z dokumentacją fotograficzną obiektu. Stan pomieszczeń zobrazowany w dokumentacji fotograficznej sporządzonej do protokołu przekazania budynku wskazywał na konieczność wykonania co najmniej podstawowych prac remontowych w celu umożliwienia wykorzystania tych pomieszczeń do pracy biurowej.

(dowód: akta kontroli str. 230-232, 381-383, 408)

Okres obowiązywania umowy o korzystanie z budynku S (zawartej 27 lipca 2015 r.) wskazany został w § 6 ust. 1 w następujący sposób: *umowa zostaje zawarta na okres wymagany do przeprowadzenia generalnego remontu i uzyskania pozwolenia na użytkowanie budynku administracyjnego oznaczonego literą Z, jednakże nie dłuższy niż do 31 grudnia 2017 r.*

Klauzule umowne w zakresie możliwości rozwiązania umowy o korzystanie z budynku S zapisane zostały w § 6 ust. 3 i ust. 4 umowy, zgodnie z którymi: *Spółka ma prawo rozwiązać niniejszą umowę tylko w przypadku gdy utraci tytuł prawny do nieruchomości, na której znajduje się budynek S z zachowaniem 5-miesięcznego terminu wypowiedzenia, MUW ma prawo rozwiązać umowę bez zachowania terminu wypowiedzenia w przypadku, gdy: 1) budynek S lub jego część ma wady tego rodzaju, że zagrażają zdrowiu lub bezpieczeństwu pracowników MUW, pracowników jednostek administracji zespolonej, którym MUW oddał do korzystania pomieszczenia w budynku S oraz osób korzystających z usług MUW i jednostek administracji zespolonej (klienci urzędów), 2) ogłoszenia upadłości Spółki obejmującej likwidację jej majątku, 3) rozpoczęcia procesu likwidacji Spółki, 4) wszczęcia postępowania egzekucyjnego z nieruchomości, na której znajduje się budynek S.*

Osobą upoważnioną do realizacji postanowień umowy po stronie MUW, w tym w szczególności dokonywania zmian jej treści został Dyrektor Generalny MUW.

W umowie nie zawarto zapisów dających MUW prawo do jej wypowiedzenia w okolicznościach innych niż wskazane w § 6 ust. 3 i ust. 4 przedmiotowej umowy.

Była Dyrektor Generalna MUW wyjaśniła, że jako przedstawiciel MUW wspólnie z byłym Wojewodą Małopolskim odpowiadała za negocjacje i ostateczną treść umowy z 27 lipca 2015 r. o korzystanie z budynku S zawartej pomiędzy NCA i MUW. Po drugiej stronie partnerem był Prezes NCA, a umowę skonstruował Wydział Prawny i Nadzoru MUW. Była dyrektor Generalna wyjaśniła ponadto, że *uzasadnieniem sporządzenia umowy między MUW a NCA było z jednej strony zapewnienie Urzędowi pewnej lokalizacji dla jednostek przeprowadzanych, którym w większości kończyły się umowy o wynajem komercyjny lokali biurowych, z drugiej strony Spółka musiała mieć zapewnienie finansowania i pewności funkcjonowania. Zawarcie trwałej umowy było warunkiem dokonania przez NCA czynności odświeżających budynek, polegających na malowaniu i wymianie wykładzin. Ponadto stosownie do pkt 4 ppkt 12 umowy o korzystanie z rzeczy zawartej 10 czerwca 2015 r.*

pomiędzy ArcelorMittal a NCA „Budynek S zostanie przeznaczony przede wszystkim na siedzibę jednostek administracji rządowej”, a deklaracja Wojewody o umieszczeniu w budynku S jednostek administracji była warunkiem (dla NCA) przystąpienia do umowy z ArcelorMittal.

(dowód: akta kontroli str. 75, 78-79, 314, 653-654)

W załączniku nr 3 do umowy z 27 lipca 2015 r. zawarto szacunkowe koszty korzystania z budynku S przez MUW. Koszty te w okresie od 1 sierpnia 2015 r. do 31 grudnia 2017 r. wynosić miały 3.704,8 tys. zł, w tym:

1. do 31 grudnia 2015 r. 615,0 tys. zł (282,9 tys. zł stanowiła część niezmienna, na którą składały się: 123,0 tys. zł koszty udostępnienia, 86,1 tys. zł dozór, 73,8 tys. zł sprzątnięcie, a 332,1 tys. zł to część podlegająca rozliczeniu i dotycząca m.in. energii elektrycznej, wody i ogrzewania);
2. w 2016 r. 1.544,9 tys. zł (część niezmienna 747,8 tys. zł, w tym: koszty udostępnienia 295,2 tys. zł, 206,6 tys. zł za dozór i 246,0 tys. zł sprzątnięcie; część podlegająca rozliczeniu 797,0 tys. zł);
3. w 2017 r. 1.544,9 tys. zł (analogicznie jak w 2016 r.).

Koszty udostępnienia oszacowano na poziomie 20,0 tys. zł netto za miesiąc użytkowania w całym okresie trwania umowy.

(dowód: akta kontroli str. 86)

Zgodnie z § 1 ust. 2 umowy MUW przyjęto do korzystania budynek S z wyłączeniem określonych pomieszczeń. Aneks nr 1 z 14 września 2015 r. strony umowy postanowiły dokonać zmiany jej treści m.in. w zakresie poszerzenia katalogu pomieszczeń wyłączonych z użytkowania przez MUW³⁶. Powierzchnia zamienianych pomieszczeń była do siebie zbliżona, a suma kosztów pozostała na wcześniej ustalonym poziomie.

(dowód: akta kontroli str. 74-75, 87-88, 408)

Aneks nr 2 z 14 listopada 2016 r. strony umowy postanowiły o wyłączeniu w zakresie pomieszczeń udostępnionych MUW i zlokalizowanych na II piętrze budynku S obowiązku zapewnienia porządku i czystości przez NCA. Zmiana ta wynikała ze skarg jakie Kuratorium Oświaty zgłaszało odnośnie do jakości usług zapewnionych przez NCA w zakresie sprzątnięcia pomieszczeń, zajmowanych przez Kuratorium.

(dowód: akta kontroli str. 96-97, 275)

W związku z ustaleniami pomiędzy Wojewodą Małopolskim a NCA (na wniosek Kuratorium Oświaty uzasadniony zwiększeniem zapotrzebowania na środki finansowe wynikającym z dodatkowych zadań oświatowych) aneksem nr 3 do umowy z 27 lipca 2015 r. zawartym 14 grudnia 2016 r. zmniejszono wysokość opłaty z tytułu korzystania z budynku S w 2017 r. o łącznie 72,0 tys. zł brutto. W związku z powyższym określona w załączniku nr 3 do umowy suma wydatków za 2017 r. zmniejszona została do kwoty 1.472,9 tys. zł, a sumę kosztów korzystania z budynku S w całym okresie obowiązywania umowy zredukowano do 3.632,8 tys. zł.

(dowód: akta kontroli str. 115-117, 276-277)

W ramach czynności Samodzielnego Stanowiska Pracy do Spraw BHP MUW w lutym 2013 r. sporządzone zostało opracowanie przedstawiające ogólne wnioski dotyczące wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie ewentualnej adaptacji budynku S przy ulicy Ujastek w Krakowie. Opracowanie to zostało skierowane do ówczesnego Dyrektora Biura Logistyki MUW. Notatka służbowa z 2 czerwca 2015 r. wskazywała, że pracownicy służby BHP MUW dokonali przeglądu pomieszczeń budynku S. *Oględziny obejmowały zarówno pomieszczenia przeznaczone do pracy stałej, jak również ciągi komunikacyjne, pomieszczenia ogólnodostępne oraz sanitariaty, a także otoczenie budynku związane z jego dostępnością. (...) poddane oględzinom pomieszczenia i pozostałe elementy nieruchomości w dniu przeglądu nie spełniały istotnej części warunków bhp (w szczególności technicznych) wskazanych szczegółowo (...) jako konieczne w piśmie z dnia 11.02.2013 r.*

³⁶ Dotyczyło to pomieszczenia 101b na I piętrze budynku oraz pomieszczeń na II piętrze o numerach 219, 219a, 219b, 219c, 219d, 220, 222, 222a, 222b, 222c). Ponadto wykreślono zapisy o wyłączeniu pomieszczeń nr 331, 337, 338, 339 oraz służących im pomieszczeń towarzyszących ulokowanych na III piętrze.

Powyższa notatka przekazana została 15 czerwca 2015 r. byłej Dyrektor Generalnej MUW wraz z pismem z lutego 2013 r.

W okresie od 9 do 16 września 2015 r. dokonano przeglądów i pomiarów zakończonych przedstawieniem uwag związanych ze stanem bezpieczeństwa i higieny pracy pomieszczeń w budynku S, zajętych przez pracowników MUW. Notatka służbowa pracowników Samodzielnego Stanowiska Pracy ds. BHP przekazana została byłej Dyrektor Generalnej MUW z datą jej sporządzenia (16 września 2015 r.). Wskazano w niej m.in. brak wejścia przystosowanego dla niepełnosprawnych oraz brak dźwigów osobowych, co naruszało miało postanowienia odpowiednio § 16 ust. 1 i § 54 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie³⁷. Ponadto stwierdzono, że do pomieszczeń użytkowanych przez pracowników MUW na pierwszym piętrze budynku S prowadzą schody zabiegowe, które nie spełniają odpowiednich wymagań techniczno-budowlanych (zbyt niskie poręcze, nie spełniające wymogów § 298 powyższego rozporządzenia; poczyniono także dodatkową uwagę o niebezpiecznym dla użytkowników wyprofilowaniu stopni). W jednym z pomieszczeń na parterze budynku powierzchnia okien nie była wystarczająca w stosunku do powierzchni pokoju. W pomieszczeniu Dziennika Podawczego nie spełniono wymogu zawartego w § 29 ust. 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy³⁸, polegającego na wyposażeniu okien (przeznaczonych do wietrzenia pomieszczeń) w urządzenia pozwalające na otwieranie ich w sposób łatwy i bezpieczny z poziomu podłogi.

(dowód: akta kontroli str. 194-229)

Były Dyrektor WSPiN pełniący jednocześnie w okresie od 24 października 2014 r. do 26 lutego 2016 r. funkcję prezesa zarządu NCA wyjaśnił, że MUW oraz JAZ zgłaszały do NCA uwagi do stanu technicznego budynku S, głównie w zakresie braku windy, w kwestii schodów zabiegowych i niskich barier. Ponadto Dyrektor wyjaśnił, że *uwagi te w zdecydowanej większości wynikały z faktu niespełnienia przez budynek norm technicznych ustalonych rozporządzeniem (...) w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. (...) budynek został oddany do użytku w 1954 r. i odpowiada zatwierdzonemu projektowi budowlanemu. Zgodnie z postanowieniami § 330 ww. rozporządzenia jego przepisów nie stosuje się, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1 i § 207 ust. 2, jeżeli przed dniem jego wejścia w życie został złożony wniosek o pozwolenie na budowę lub odrębny wniosek o zatwierdzenie projektu budowlanego i wnioski te zostały opracowane na podstawie dotychczasowych przepisów. Z kolei § 2 ust. 1 stwierdza, że przepisy rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także związanych z nimi urządzeń budowlanych. Budynek jest dopuszczony do użytkowania nieprzerwanie od wybudowania i systematycznie podlega obowiązkowym przeglądom budowlanym, które poświadczają prawidłowy stan techniczny obiektu. Sporządzona została również instrukcja bezpieczeństwa pożarowego, z której wynika że również w tym zakresie nie ma zagrożenia dla bezpieczeństwa użytkowników. W sytuacji niedokonywania przebudowy oraz zmiany sposobu użytkowania budynku brak jest zatem podstaw prawnych do żądania spełnienia przez istniejącą substancję określonych w rozporządzeniu warunków. (...) sytuacja jest tym bardziej szczególna, że zarówno schody jak i barierki są objęte ochroną konserwatorską ujętą w ramach gminnej ewidencji zabytków i wszelkie działania w zakresie zmiany istniejących elementów wymagają szczególnej staranności i oceny wpływu ewentualnych zmian na substancję zabytkową. W ramach planowanej przebudowy budynku przewidziano jego dostosowanie do warunków technicznych aktualnie obowiązujących, z zastrzeżeniem ochrony elementów zabytkowych.*

(dowód: akta kontroli str. 356, 412-421)

W okresie od sierpnia 2015 r. do stycznia 2016 r. trzy osoby z ograniczoną sprawnością ruchową zatrudnione w MUW miały wyznaczone swoje miejsca pracy w budynku S.

³⁷ Dz. U. z 2015 r. poz. 1422.

³⁸ Dz. U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 ze zm.

(dowód: akta kontroli str. 366)

Budynek S nie był przystosowany do użytkowania go przez osoby niepełnosprawne ruchowo. Karta Praw Osób Niepełnosprawnych wskazywała, że osoby niepełnosprawne mają prawo do m.in. życia w środowisku wolnym od barier funkcjonalnych, w tym dostępu do urzędów, punktów wyborczych i obiektów użyteczności publicznej, a prawa te wynikały m.in. z Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.

Była Dyrektor Generalna MUW wyjaśniła, że brak dźwigów osobowych w budynku S był na tamtym etapie *barierą nie do przejścia ze względu na stosunki własnościowe oraz zaplanowany sposób finansowania. Budynek S nie był własnością Skarbu Państwa, stąd nie przeprowadzano tego rodzaju inwestycji. Planowaliśmy zrobić dźwig osobowy na etapie po zamianie nieruchomości z ArcelorMittal Poland S.A. Montaż dźwigu osobowego sfinansowany miał być przez spółkę NCA z jej bieżących wpływów z tytułu gospodarowania majątkiem Skarbu Państwa.*

(dowód: akta kontroli str. 194-227, 289-290, 354-356)

Rynkowa cena netto wynajmu 1m² powierzchni biurowej w Krakowie wynosiła w I połowie 2015 r. od 13,5 do 15,5 euro za miesiąc bez uwzględnienia kosztów eksploatacji obiektu, takich jak m.in.: koszty zarządzania, mediów, ochrony, obsługi technicznej, czy sprzątnia. Uwzględniając średni kurs³⁹ euro na 1 września 2015 r. wskazywało to na miesięczną stawkę brutto za 1m² w wysokości 75,4 zł brutto (nie uwzględniając opłat eksploatacyjnych, które kształtowały się na poziomie 15,0 euro za 1m², przy współczynniku powierzchni wspólnych w przedziale od 3,8 do 10,0%). Z kolei miesięczny koszt związany z korzystaniem z budynku S oszacowany został na 16,65 zł brutto za 1m² w 2015 r. i 20,0 zł⁴⁰ w 2016 r. przy czym koszt ten obejmował dozór, sprzątnie i media (bez zaplecza informatycznego). W budynku S występował niekorzystny współczynnik powierzchni wspólnych (stanowiły one 41,4% całej powierzchni budynku, a odsetek ten nie uwzględniał piwnic). Podobnie niekorzystny współczynnik powierzchni wspólnych występował w budynku Z (43,4%).

(dowód: akta kontroli str. 258-263, 282, 395, 407-408)

Roczne koszty utrzymania sześciu JAZ oraz komórek organizacyjnych MUW zaplanowanych do przeniesienia do budynku S wynosiły łącznie (w siedzibach przed rozpoczęciem konsolidacji) 1.508,8 tys. zł. Szacunkowe koszty utrzymania tych jednostek w budynku S miały wynosić 1.338,2 tys. zł. Zatem roczny zysk na kosztach utrzymania siedziby w budynku S wynosić miał 170,6 tys. zł.

W przypadku zrealizowania wszystkich zamierzeń tego etapu konsolidacji obejmującego również inne zmiany lokalizacji siedzib całościowy zysk związany z kosztami utrzymania zaplanowano w skali rocznej na poziomie 83,7 tys. zł, a ustalony bilans zmian w zakresie powierzchni do dyspozycji poszczególnych jednostek wskazywał na zmniejszenie dostępnej powierzchni o 13,3 m².

(dowód: akta kontroli str. 109-110)

Planowane koszty modernizacji budynku S wynosiły 12.720,0 tys. zł, a budynku Z 27.200,0 tys. zł. Zakładając, że planowany roczny zysk na zmianie siedzib kształtowałby się na poziomie 170,6 tys. a jednostki wprowadzone do budynku S pozostałyby tam na stałe (i nie ponoszono by kosztów remontu budynku Z) koszt modernizacji budynku S zwróciłby się po nieco ponad 74 latach.

(dowód: akta kontroli str. 432-438)

Koncepcja konsolidacji siedzib JAZ opierała się na założeniu, że docelową siedzibą dla wybranych jednostek będzie budynek Z w Centrum Administracyjnym Huty. Na czas planowanego remontu i modernizacji budynku Z jednostki te miały zasiedlić budynek S. Była Dyrektor Generalna MUW w kwestii przyczyn poczynienia takich założeń (wiązało się to z poniesieniem kosztów przystosowania budynku S do bieżących potrzeb urzędników, jednakże wydatki te nie byłyby potrzebne w kontekście przyszłej całościowej modernizacji

³⁹ Kurs Narodowego Banku Polskiego wynosił 4,2297 zł za 1 euro.

⁴⁰ Stawka 20 zł za 1m² nie uwzględnia ewentualnego zmniejszenia kosztów w ramach (niedokonanego wg stanu na 16 maja 2017 r.) rozliczenia rocznego.

budynku) wyjaśniła: *nie miałam informacji w jakim stopniu spółka NCA została wyposażona w majątek dla celów jej funkcjonowania. Wg mojej wiedzy elementem montażu finansowego tego przedsięwzięcia było zapewnienie finansowania dla NCA w oparciu o wynajem budynków zwolnionych przez jednostki administracji zespolonej. Nie chcieliśmy czekać na przeprowadzkę zbyt długo, bo równolegle prowadziliśmy projekt Wspólnego Centrum Administracji w związku z tym chcieliśmy przeprowadzić konsolidację na mniejszej grupie jednostek.*

(dowód: akta kontroli str. 354-355)

Udokumentowane analizy i założenia poczynione w MUW na etapie przygotowawczym wskazywały, że wykorzystanie samochodów JAZ w 2014 r. wyniosło 58,4% (przeciętnie w miesiącu na jeden pojazd przypadało 13 dni jego użytkowania). Wszystkie jednostki posiadały łącznie 120 samochodów służbowych oraz dwa motocykle. Wykorzystanie floty samochodowej (z wyłączeniem pojazdów specjalistycznych, takich jak mobilne laboratoria lub chłodnie) kształtowało się na poziomie 60,0%. Założono przejęcie od 2016 r. w struktury MUW pojazdów trzech JAZ. Koncepcjami związanymi z utworzeniem wspólnej kolumny transportu były:

1. utworzenie punktu dyspozytorskiego - osoba odpowiedzialna za zarządzanie wyjazdami, na podstawie wiedzy o ilości i godzinach wyjazdów, mogłaby łączyć wyjazdy poszczególnych jednostek, co skutkowało by zwiększeniem stopnia wykorzystania samochodu służbowego z kierowcą, zwiększeniem efektywności pracy kierowcy i tym samym zmniejszenie ilości etatów;
2. zastosowanie systemu lokalizacji obsługiwanych przez firmę monitorujących wyjazdy samochodów służbowych dla zdyscyplinowania kierowców;
3. wyłonienie wspólnego dla wszystkich jednostek dostawcy paliw, części oraz akcesoriów samochodowych w celu uzyskania zniżek;
4. zmniejszenie liczby posiadanych pojazdów służbowych.

Powyższe założenia nie były poparte udokumentowanymi obliczeniami kosztów i zysków wyrażonych w pieniądzu.

Stanowisko w sprawie zagadnienia konsolidacji środków transportu wyraził w piśmie do Wojewody Małopolskiego z 19 sierpnia 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (w oparciu o art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej⁴¹): *nie kwestionując zakresu zadań obsługi, które zostaną przyjęte przez Wspólne Centrum Administracyjne, uważam za niezbędne pozostawienie w wyłącznej dyspozycji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora IH posiadanego obecnie taboru samochodowego, użytkowanego do realizacji czynności kontrolnych, w tym do podejmowania interwencji w przedmiocie ochrony interesów i praw konsumentów oraz interesów gospodarczych państwa, z czym wiążą się działania nieplanowane, nagłe. Chcę podkreślić, że znaczna część działań Inspekcji Handlowej ma charakter interwencyjny. Szczególny charakter mają kontrole jakości paliw realizowane przez wojewódzkie inspektoraty IH, które planowane są przez dyspozytorów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zadaniem wojewódzkiego inspektora jest przygotowanie inspektorów i sprzętu do kontroli natomiast podmiot do kontroli w dniu kontroli wyznacza Prezes Urzędu). Wojewódzki inspektor o dniu kontroli dowiadyuje się praktycznie w przeddzień podjęcia działań. Należy także uwzględnić zakres wykorzystania taboru samochodowego przez organ kontroli, tj. dowóz inspektorów do kontrolowanych placówek ze względu na sprzęt, w który są wyposażeni inspektorzy (...). Transport jest również niezbędny do dokonywania rozeznań w terenie oraz do doręczania zawiadomień o zamiarze wszczęcia kontroli. (...) Godne podkreślenia jest, że organ Inspekcji na gruncie obowiązującego prawa odpowiada za pobrane próbki produktów i warunki ich dostarczenia do laboratorium. Zgodnie z obowiązującymi przepisami rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej⁴² (...) próbki do laboratorium dostarcza inspektor. W sytuacji, gdy kierowca nie będzie pracownikiem Wojewódzkiego Inspektoratu w Krakowie każdorazowo w przewozie próbek będzie musiał uczestniczyć inspektor kontroli, co wiąże*

⁴¹ Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 ze zm.

⁴² Dz. U. z 2012 r. poz. 496.

się z dodatkowymi kosztami (...). Pragnę również zwrócić uwagę na obecnie istniejący system organizowania pracy kontrolnej organów, wymuszony przez obowiązujące przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej⁴³, zgodnie z którymi rozpoczęcie kontroli musi nastąpić w określonym terminie uzależnionym od daty odbioru przez przedsiębiorcę zawiadomienia o kontroli. W mojej opinii, spełnienie powyższych wymagań może zapewnić jedynie pozostawienie taboru samochodowego w pełnej dyspozycji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora. Żadna szczegółowa procedura udostępniania usługi transportowej zgodnie ze złożonym zapotrzebowaniem nie zapewni sprawnego i natychmiastowego wykonania czynności inspekcyjnych, uniemożliwiając tym samym prowadzenie skutecznych działań kontrolnych.

(dowód: akta kontroli str. 384-389)

Była Dyrektor ówczesnie funkcjonującego Wydziału Certyfikacji i Budżetu Urzędu poinformowała, że w ramach pierwotnej koncepcji Wspólnego Centrum Administracyjnego planowano przekazanie do Urzędu między innymi środków transportu z jednostek administracji zespolonej i w konsekwencji świadczenie takiej usługi na ich rzecz. W toku prowadzonych rozmów z JAZ przez Wojewodę zdecydowano jednak, że w początkowym okresie istnienia WCA, usługa transportowa zostanie w gestii poszczególnych jednostek, ze względu na fakt wykorzystywania samochodów specjalistycznych przeznaczonych do badań laboratoryjnych (np. WIH, WIOŚ), które mogą być obsługiwane wyłącznie przez etatowych pracowników jednostki, a także konieczność nieograniczonego dostępu do transportu ze względu na pełnione funkcje reprezentacyjne. W pierwszym etapie WCA ograniczono więc jego zakres i jednocześnie planowano poświęcić pierwszy rok jego istnienia na dalsze analizy. Dlatego też przeprowadzona analiza transportu została zakończona bez formułowania wniosków dotyczących ewentualnych oszczędności finansowych w tym zakresie (...).

(dowód: akta kontroli str. 409)

Konsolidacja siedzib i utworzenie Wspólnego Centrum Administracyjnego zakładały przejście przez MUW części etatów z JAZ. Pozostałe w JAZ etaty w zakresie stanowisk obsługi administracyjnej miałyby zostać przeniesione do komórek organizacyjnych poszczególnych jednostek zajmujących się wykonywaniem zadań ustawowych. Zamierzono przejąć: 11 z 20,5 etatów obsługi kadrowo-płacowej, 4 z 5,45 etatów pracowników zajmujących się zamówieniami publicznymi, wszystkie etaty (3,15) w zakresie zarządzania nieruchomościami, 2 z 16,22 etatów stanowisk pracy w kancelariach, 1,5 z 6,25 etatów archiwistów, wszystkie (8,13) etaty w zakresie usług teleinformatycznych, wszystkie (15,87) etaty pracowników zajmujących się środkami transportowymi, 0,5 z 6,38 etatów utrzymania czystości, 2 z 8,45 etatów zajmujących się zaopatrzeniem, zakupami i magazynami, 5,5 z 5,58 etatów ekipy techniczno-gospodarczej, 1 z 4,45 etatów w zakresie inwestycji i remontów oraz 1 z 3,3 etatów dotyczących ochrony informacji niejawnych. Łącznie MUW miał przejąć 55,65 z 112,92 etatów obsługowych w JAZ.

(dowód: akta kontroli str. 404-406)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono nieprawidłowość polegającą na niecelowym dążeniu do konsolidacji siedzib JAZ i części wydziałów MUW w budynku S dawnego Centrum Administracyjnego Huty.

Była Dyrektor Generalna MUW wyjaśniła, że wykorzystanie budynków S i Z było dla nas jednym z kluczowych elementów koncepcji rewitalizacji terenów Nowej Huty. Mieliśmy na celu m.in. ochronę tych budynków jako zabytków. Bariery prawne w tym zakresie traktowaliśmy jako przejściowe. Próbowaliśmy stworzyć pilotażowy projektu Wspólnego Centrum Administracyjnego oczekując, że stopniowo te bariery będą likwidowane.

Ponadto w temacie przeprowadzania analiz aspektu ekonomicznego konsolidacji siedzib była Dyrektor Generalna wyjaśniła, że od lat 2009-2010, kiedy pojawiła się koncepcja konsolidacji siedzib JAZ prowadziliśmy analizy m.in. ekonomiczne opłacalności różnych wariantów siedzib dla administracji rządowej w województwie. Z ekonomicznego punktu widzenia lokalizacja urzędów w dawnym Centrum Administracyjnym Huty nie była wyborem

⁴³ Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.

optymalnym, ale też nie była najgorsza (ceny rynkowe wynajmu nieruchomości były w tamtym okresie na poziomie kosztów korzystania z budynków Centrum Administracyjnego Huty), jednakże było to elementem składowym ogółu działań Urzędu Wojewódzkiego dotyczącym rewitalizacji Nowej Huty, ochrony miejsc pracy oraz stworzenia warunków do rozwoju Krakowa. Stąd decyzja o docelowym ulokowaniu jednostek administracji zespolonej przy ul. Ujastek 1 w Krakowie.

Konsolidacja siedzib JAZ nie miała uzasadnienia z punktu widzenia występujących barier prawnych, uniemożliwiających wprowadzenie w życie zmian organizacyjnych w JAZ, polegających na zewnętrznej obsłudze tych jednostek w zakresie księgowo-administracyjnym. Planowane działania w kwestii stworzenia wspólnego taboru samochodowego zostały zatrzymane już na etapie przygotowawczym ze względu na pojawiające się trudności i wątpliwości co do zasadności takiego rozwiązania. Brak również uzasadnienia ekonomicznego dla umiejscowienia jednostek w wybranej lokalizacji, ponieważ nakłady inwestycyjne (szacowane wstępnie na 12 720,0 tys. zł dla budynku S oraz 27 200,0 tys. zł w przypadku budynku Z), jak obliczono na przykładzie budynku S, zwracałyby się ponad 74 lata. Ponadto struktura obu tych budynków była niekorzystna z punktu widzenia bardzo dużego udziału powierzchni wspólnych (na przykład korytarzy).

Były Dyrektor WSPiN wyjaśnił, że skala przedsięwzięcia i jego charakter wymagały zaangażowania i współpracy administracji rządowej, nauki i biznesu. Lokalizacja m.in. siedzib jednostek w obszarze rewitalizacji miała uatrakcyjnić ten obszar w oczach innych uczestników procesu, a przykładami takiego sposobu działania w innych lokalizacjach były: projekt Belval w Asch-Sur-Alzette w Luksemburgu, gdzie na terenach pohnitnicznych został zlokalizowany bank państwowy oraz państwowy Uniwersytet Luksemburski; doki londyńskie z interwencją publiczną; tereny huty w Dortmund, gdzie wystąpiło zaangażowanie samorządu i rządu.

Zdaniem NIK nie stanowiło to wystarczającej podstawy do podjęcia decyzji o ulokowaniu JAZ w Centrum Administracyjnym Huty. Tym bardziej, że poczynione na etapie planistycznym założenia uwzględniały jako „koło zamachowe” projektu rewitalizacji nie tylko centrum administracji, ale także centra designu, konserwacji i magazynowania dzieł sztuki oraz nauki.

(dowód: akta kontroli str. 254-257, 354-355, 384-389, 395, 409)

Uwagi dotyczące badanej działalności

1. Najwyższa Izba Kontroli podkreśla, że mimo braku formalnej konieczności realizowania postanowień rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie w odniesieniu do niepodlegającego przebudowie budynku S przy ul. Ujastek 1 w Krakowie, niewłaściwym z punktu widzenia treści Karty Praw Osób Niepełnosprawnych było wybranie budynku S jako siedziby urzędu administracji państwowej i inspekcji państwowych, a tym samym jako obiektu użyteczności publicznej. Tym bardziej, że oczywistym było ograniczone prawo do dysponowania tym budynkiem, a w szczególności niezasadność ponoszenia nakładów inwestycyjnych w nieruchomości niebędącej własnością Skarbu Państwa.
2. NIK zwraca uwagę, że zawarcie umowy pomiędzy MUW a NCA o korzystanie z budynku S na czas oznaczony do 31 grudnia 2017 r. obligowało MUW do ponoszenia wydatków z tego tytułu. Tak zawarta umowa nie uwzględniała ryzyka (które wystąpiło) rezygnacji z koncepcji konsolidacji siedzib JAZ w budynkach dawnego Centrum Administracyjnego Huty.

2. Realizacja konsolidacji siedzib jednostek administracji zespolonej w Krakowie

Opis stanu faktycznego

Plan zmiany siedzib JAZ i części komórek organizacyjnych Urzędu zakładał, że do budynku S przeniesione zostaną: Wojewódzki Inspektorat Farmaceutyczny w Krakowie⁴⁴, Kuratorium Oświaty w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-

⁴⁴ Dalej: WIF.

Spożywczych w Krakowie⁴⁵, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Krakowie⁴⁶, Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Krakowie⁴⁷, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Krakowie⁴⁸, a w ramach MUW Dyrektor Generalna, część Wydziału Certyfikacji i Budżetu Urzędu, Biuro Informatyki oraz część Wydziału Organizacji i Kontroli (dziennik podawczy i archiwum).

W zakresie komórek organizacyjnych MUW plan zasiedlenia budynku S zrealizowano w lipcu i sierpniu 2015 r.

WIIH zajął 436,3 m² na I piętrze we wrześniu 2015 r. Kuratorium Oświaty wprowadziło się na II piętro budynku (1.025,4 m²) we wrześniu 2015 r. WIJHARS zajął 416,5 m² na I piętrze w marcu 2016 r.

Ponadto w grudniu 2016 r. Wojewódzka Komisja ds. Zdarzeń Medycznych zajęła pomieszczenia (151,4 m²) na parterze budynku S. Urząd Żeglugi Śródlądowej wprowadził się na III piętro w grudniu 2015 r. (85,1 m²), a w październiku 2016 r. użyczono mu dodatkowe 35,1 m². W lutym 2017 r. na III piętrze budynku użyczono 117,1 m² dla Oddziału Małopolskiego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Wg stanu na marzec 2017 r. Kuratorium Oświaty było w trakcie zagospodarowania 238,6 m² powierzchni III piętra z przeznaczeniem na archiwum.

WIF, WINB oraz WIORiN nie przeprowadziły się do budynku S. Jak wyjaśnił w zastępstwie Dyrektora Generalnego Urzędu Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru pomieszczenia dla tych jednostek przygotowane zostały w założonym terminie, jednak wysłane porozumienia nie zostały podpisane przez przedstawicieli jednostek.

Efektom powyższego było niewykorzystanie (w rozumieniu zasiedlenia i wykonywania czynności służbowych przez pracowników jednostek przypisanych do danego miejsca) w okresie od sierpnia do grudnia 2015 r. 1.560,0 m² powierzchni biurowej na III piętrze budynku S.

W 2016 r. podejmowano działania mające na celu efektywne wykorzystanie budynku S, w tym zmianę umowy o korzystanie z budynku (ograniczenie powierzchni i zmniejszenie opłaty za korzystanie z nieruchomości). Podjęto również działania dla wprowadzenia do umowy zapisów umożliwiających wypowiedzenie umowy z ważnych powodów. Podczas rozmów z NCA Zarząd uzależnił swoją zgodę na proponowane zmiany od akceptacji ze strony Ministra Skarbu Państwa, realizującego nadzór właścicielski nad spółką. Minister udzielił odpowiedzi na pismo Wojewody stwierdzając, że decyzja leży w wyłącznej kompetencji Zarządu NCA. Jak wyjaśnił Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru MUW NCA nie wyraziło zgody na proponowane zmiany.

Z-ca Dyrektora Wydziału Administracji i Logistyki MUW wyjaśnił, że kwestia udostępnienia pomieszczeń na III piętrze budynku S po zakończeniu ŚDM była przedmiotem wielu rozmów prowadzonych na różnych szczeblach. Starania o zasiedlenie nieużywanej powierzchni podejmowali: Dyrekcja Wydziału Administracji i Logistyki, Dyrektor Generalny oraz Wojewoda Małopolski. W efekcie prowadzonych działań Wojewoda Małopolski w uzgodnieniu z Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska podjął decyzję o przeprowadzce tejże jednostki. Decyzja ta wynikała również z faktu, iż jednostka wynajmuje powierzchnię dla swoich potrzeb w budynku przy ul. Lipowej 4c. Spotkanie Wojewody z Inspektorem (...) odbyło się we wrześniu w budynku S. W trakcie spotkania ustalono, iż MUW przeprowadzi niezbędne prace celem przygotowania pomieszczeń na potrzeby Inspekcji. W toku ustalania szczegółów na poziomie Wydziału i przedstawiciele jednostki, odbyły się ponowne oględziny III piętra w celu sprecyzowania zakresu koniecznych prac adaptacyjnych oraz spotkanie w siedzibie jednostki w dniu 29 września 2016 r. W następstwie powyższych, w piśmie z dnia 10.10.2016 roku WIOŚ wystąpił do MUW z wnioskiem o zrealizowanie konkretnych i niezbędnych z punktu widzenia jednostki prac. W oparciu o te ustalenia pracownicy Wydziału przygotowali kosztorys inwestorski, który opiewał na kwotę 150.961,07 zł. Następnie przeprowadzono rozeznanie rynku. Jednakże z uwagi na okres obowiązywania umowy do dnia 31 grudnia 2017 r. oraz odmowy

⁴⁵ Dalej: WIJHARS.

⁴⁶ Dalej: WINB.

⁴⁷ Dalej: WIIH.

⁴⁸ Dalej: WIORiN.

ze strony Spółki na rozliczenie ww. nakładów, które podnosiłyby standard pomieszczeń, w opłacie z tytułu korzystania z Budyńku S, tut. Urząd zrezygnował z przeprowadzenia prac adaptacyjnych, co z kolei stanowiło warunek jednostki na dokonanie przeprowadzki. W konsekwencji nie doszło do udostępnienia III piętra dla potrzeb Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

Ostatecznie w 2016 r. 1.475,0 m² powierzchni biurowej na III piętrze budynku S nie było wykorzystywane z wyjątkiem okresu, na który zarezerwowano tę powierzchnię dla potrzeb organizacji Światowych Dni Młodzieży.

(dowód: akta kontroli str. 109, 281, 309-315, 364)

Wydatki związane z wykorzystaniem budynku S wyniosły w latach 2015-2016 (wg wartości faktur wystawionych przez NCA) 2 047,8 tys. zł, w tym: 1 743,3 tys. zł koszty MUW, 267,1 tys. zł łączne koszty Kuratorium Oświaty, WIIH oraz WIJHARS i 37,4 tys. zł koszty Urzędu Żegluga Śródlądowej. Ponadto wydatki MUW związane z przeprowadzkami i zakupem niezbędnego wyposażenia wyniosły 410,5 tys. zł. Dodatkowo z budżetów JAZ wydatkowano 173,2 tys. zł m.in. na przewóz sprzętu i dokumentacji.

Roczne koszty utrzymania Kuratorium Oświaty w Krakowie, WIJHARS oraz WIIH w ich poprzednich siedzibach wynosiły łącznie 1 009,0 tys. zł. Koszty korzystania z budynku S przez MUW oraz powyższe JAZ wynosiły 1 397,0 tys. zł w całym 2016 r. (wg wartości faktur za korzystanie z budynku). Powyższe wskazywało (bazując na kosztach budynku S w 2016 r.) na roczne koszty nowej siedziby (ponoszone przez Skarb Państwa) wyższe o 388,0 tys. zł, z zastrzeżeniem, że Urząd wykorzystywał w budynku S: 160 m² powierzchni na poziomie -1 z przeznaczeniem na magazyn informatyczny, archiwum i magazyn druków paszportowych; łącznie 319,6 m² powierzchni na parterze (na potrzeby Wydziału Administracji i Logistyki oraz Wydziału Prawnego i Nadzoru), a także 416,5 m² na I piętrze (wyłącznie w okresie od stycznia do lutego 2016 r.). Powierzchnie te stanowiły wartość dodaną w stosunku do stanu powierzchni biurowej MUW sprzed zawarcia umowy o korzystanie z budynku S.

Wg stanu na 16 maja 2017 r. trwały negocjacje MUW z NCA w zakresie rozliczenia rocznego kosztów budynku S za 2016 r. MUW dążył do ograniczenia kosztów wynikających z wystawionych przez NCA faktur o 187,0 tys. zł.

Koszty NCA związane z remontami w budynku S wyniosły 742,5 tys. zł netto.

(dowód: akta kontroli str. 109, 139-141, 282, 287-298, 305, 365, 367-380, 543-544, 621-622)

Obsługa teleinformatyczna JAZ przez MUW kształtowała się na 10 marca 2017 r. następująco:

1. z jedenastoma JAZ zawarto porozumienia (dziesięć w 2012 r. i jedno w 2015 r.) na wdrożenie systemu elektronicznego obiegu dokumentów (EZD) w administracji, z czego w trzech JAZ⁴⁹ faktycznie wdrożono ten system i zapewniono wsparcie administratorów aplikacji;
2. z sześcioma JAZ⁵⁰ zawarto porozumienia (cztery w 2013 r. i dwa w 2015 r.) w sprawie kompleksowej obsługi informatycznej; porozumienia te były realizowane;
3. w budynku S przy ul. Ujastek 1 w Krakowie obsługa JAZ polegała na udostępnieniu serwerowni i infrastruktury sieciowej wraz z dostępem do Internetu oraz usługi telefonii stacjonarnej. WIIH udostępniono m.in. 71 kont poczty e-mail oraz system ochrony antywirusowej dla 82 stacji roboczych. WIJHARS udostępniono system ochrony antywirusowej dla 21 stacji roboczych. Kuratorium Oświaty wykorzystywało łącznie dostęp do internetu i udostępnione przez MUW osiem publicznych adresów IP.

(dowód: akta kontroli str. 283-286)

⁴⁹ Wojewódzki Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Krakowie.

⁵⁰ Wojewódzki Inspektorat Inspekcji Handlowej w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa w Krakowie, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków i Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Bochni.

W kwestii zamierzeń Urzędu odnośnie do budynków Centrum Administracyjnego Huty Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru MUW w zastępstwie Dyrektora Generalnego wyjaśnił, że *Małopolski Urząd Wojewódzki w Krakowie wystąpił z pismem z dnia 25.01.2017 r. do NCA o uwzględnienie i zabezpieczenie zapotrzebowania na powierzchnie biurową w przypadku dokonania przez Spółkę kompleksowej renowacji i remontu budynku Z we wstępnym wymiarze 2315 m², na zabezpieczenie powierzchni biurowej następującym jednostkom: Wojewódzkiemu Inspektoratowi Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych w Krakowie – w wymiarze 417 m², Wojewódzkiemu Inspektoratowi Inspekcji Handlowej w Krakowie – w wymiarze 437 m², Kuratorium Oświaty w Krakowie – w wymiarze 1341 m² oraz Urzędowi Żeglugi Śródlądowej w Krakowie – w wymiarze 120 m². Do czasu wykonania remontu jednostki te pozostaną w budynku S. Planujemy aby umowy ze Spółką NCA, ze względu na upadek koncepcji konsolidacji, jednostki administracji zespolonej zawarły we własnym zakresie z pominięciem tut. Urzędu. MUW w Krakowie dla swoich potrzeb pozostawi powierzchnię w wysokości 290 m² na parterze w strefie zamkniętej. (...) rozmawiano również o możliwości przeniesienia Wydziału Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego wraz z Centrum Powiadamiania Ratunkowego do budynku Z – jednakże ostateczne kwestie co do zapotrzebowania na powierzchnie będą podjęte po ustaleniu potrzeb w tym zakresie.*

(dowód: akta kontroli str. 314)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie stwierdzono nieprawidłowość polegającą na nieefektywnym wydatkowaniu środków publicznych w kwocie łącznej 200,0 tys. zł.

W 2015 r. w okresie od sierpnia do grudnia poniesiono koszty w wysokości 73,0 tys. zł za korzystanie z trzeciego piętra budynku S (1.560,0 m² powierzchni biurowej), jednakże żaden urząd lub inspekcja nie zajmowały tej lokalizacji. W zastępstwie Dyrektora Generalnego Urzędu Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru wyjaśnił, że piętro to było remontowane, a po zakończeniu remontu jednostki wytypowane do zajęcia powierzchni biurowej nie wyraziły na to zgody, odmawiając zawarcia porozumień w tym zakresie.

W ocenie NIK art. 51 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie daje wystarczające podstawy dla Wojewody do podejmowania skutecznych działań w zakresie lokalizacji siedzib JAZ. Odpowiedzialność za powyższy stan ponosiło ówczesne Kierownictwo MUW.

W 2016 r. mimo podjęcia działań mających na celu efektywne wykorzystanie powierzchni trzeciego piętra w trakcie 264 dni nie wykorzystywano 1.475,0 m² powierzchni, a koszty z tym związane wyniosły 127,0 tys. zł.

Powyższe zarówno w części roku 2015, jak i w 2016 r. naruszało przepis zawarty w art. 44 ust. 3 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zgodnie z którym wydatki publiczne powinny być wykonywane z zachowaniem zasady uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów.

Jak wyjaśnił, w zastępstwie Dyrektora Generalnego MUW, Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru *działania na III piętrze budynku S w roku 2016 są pochodną decyzji o przeznaczeniu tej powierzchni dla potrzeb Świątowych Dni Młodzieży 2016 r. oraz na cele zapasowego stanowiska kierowania na czas ich organizacji. Zgodnie bowiem z założeniami ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z organizacją wizyty Jego Świątobliwości Papieża Franciszka w Rzeczypospolitej Polskiej oraz Świątowych Dni Młodzieży – Kraków 2016 Wojewodzie Małopolskiemu została powierzona szczególna rola w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz zabezpieczenia medycznego. W budynku S zorganizowano również zapasowe miejsce pracy dla pracowników Urzędu wykonujących kluczowe zadania w czasie ŚDM – na wypadek sytuacji kryzysowej uniemożliwiającej pracę w budynkach przy ul. Basztowej 22 i Przy Rondzie 6 (np. atak terrorystyczny, bomba itp.). Pracownicy zostali wytypowani przez Dyrektorów poszczególnych Wydziałów i mieli zabezpieczone miejsce pracy w zastępczej lokalizacji w budynku S przy ul. Ujastek 1, w celu realizacji pilnych zadań Wojewody. Działania w tym zakresie podejmowane były do sierpnia 2016 r. Po ich zakończeniu zostały ponownie podjęte czynności związane z relokacją urzędów administracji zespolonej do budynku S.*

W związku jednak ze zmianą jednostek wytypowanych do przeniesienia dotychczasowe założenia uległy dezaktualizacji. W pierwszej kolejności należało zabezpieczyć potrzeby Wojewódzkiej Inspekcji Ochrony Środowiska, która z jednej strony kończyła realizować budynek laboratoryjny na pobliskiej ul. Półtanki, a z drugiej pod znacznym znakiem zapytania stanęła jej dalsza obecność w wynajmowanym budynku na krakowskim Zabłociu. Obiekt ten, który oprócz części laboratoryjnej zajmowany był na cele biurowe, przewidziany jest bowiem do rozbiórki w związku z prowadzoną przez właściciela działalnością deweloperską. Podjęto działania w celu zagospodarowania pomieszczeń na potrzeby zgłoszone przez WIOŚ. W tym celu na podstawie zebranych potrzeb, opracowano kosztorys i dokonano rozeznania rynku. Jednakże ze względu na wysokość koniecznych do poniesienia nakładów finansowych niewspółmierną do osiągniętych korzyści, kierując się zasadą racjonalności i gospodarności zrezygnowano z planowanych działań.

Obliczając liczbę dni, w trakcie których nie wykorzystywano powierzchni biurowej na III piętrze budynku S NIK uwzględniła, że w okresie od 26 kwietnia 2016 r.⁵¹ do 5 sierpnia 2016 r.⁵², przestrzeń ta została zarezerwowana na wypadek zdarzeń nadzwyczajnych w związku z organizacją Światowych Dni Młodzieży.

(dowód: akta kontroli str. 281, 309-315, 343-344, 348-353, 357, 362)

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli⁵³, wnosi o zintensyfikowanie działań mających na celu zapewnienie po 31 grudnia 2017 r. możliwości sprawnego funkcjonowania zarówno części Urzędu, jak i podległych Wojewodzie Małopolskiemu JAZ, które obecnie wykorzystują powierzchnie biurowe budynku S przy ul. Ujastek 1 w Krakowie, stosownie do postanowień art. 51 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

Zgodnie z art. 54 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do dyrektora Delegatury NIK w Krakowie.

Obowiązek
poinformowania
NIK o sposobie
wykorzystania uwag
i wykonania wniosków

Zgodnie z art. 62 ustawy o NIK proszę o poinformowanie Najwyższej Izby Kontroli, w terminie 21 dni od otrzymania wystąpienia pokontrolnego, o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosku pokontrolnego oraz o podjętych działaniach lub przyczynach niepodjęcia tych działań.

W przypadku wniesienia zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, termin przedstawienia informacji liczy się od dnia otrzymania uchwały o oddaleniu zastrzeżeń w całości lub zmienionego wystąpienia pokontrolnego.

Kraków, dnia 27 lipca 2017 r.

Kontroler

Janusz Klimek
Specjalista kontroli państwowej

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Krakowie

z up.

Jan Kosiniak
Wicedyrektor

⁵¹ Data pisma w sprawie organizacji zastępczych miejsc pracy na czas Światowych Dni Młodzieży.

⁵² Data pisma wskazującego zwolnienie z rezerwacji powierzchni w budynku S dla potrzeb Światowych Dni Młodzieży.

⁵³ Dz. U. z 2017 r. poz. 524. Dalej: ustawa o NIK.